

NGO'ere og frivilligt arbejde. Det er en kampagne, der har lagt stort pres specielt på den engelske og den tyske regering i europæisk sammenhæng. Og i forbindelse med, at den rigeste del af verden afholder G 8-topmøde i København i juni, vil kampagnen sørge for store demonstrationer og oplysningsarbejde.

I Enhedslisten mener vi, at den bedste måde at starte det nye årtusind på vil være en fuld eftergivelse af de fattige landes gæld. Det vil stille landene i en bedre situation, fordi de ikke vil være lige så afhængige af de rige lande, og fordi de vil kunne prioritere social-, uddannelses- og sundhedssystemet højere, hvilket både på kort og på lang sigt vil løse nogle fundamentale udviklingsproblemer i de lande.

Men nok om alle de gode kræfter, der arbejder på alle niveauer i vores samfund. Nu er det tid til at tale om de lidt mere fundamentale problemer i konstruktionen af vores samfund. Det kommer af vores grundlovsdiskussion, som kører for fuldt blus i øjeblikket, og jeg blev spurgt i forbindelse med en grundlovsdiskussion, hvilken del af grundloven jeg mente var den væsentligste at ændre. Til det svarede jeg ikke overraskende, at jeg selvfølgelig mente, det var den private ejendomsret, der var det væsentligste at ændre.

Det er ikke, fordi jeg ønsker, at alle virksomheder skal være statsejede, for det gør jeg ikke. Statslige mastodonter indebærer fare for, at initiativet og magten fjernes fra den enkelte. Og for den enkelte vil det ikke føles som en særlig stor forskel, om det er staten eller det er en privatperson langt væk, der ejer arbejdspladsen, som de arbejder på.

Til gengæld ville det gøre en kæmpe stor forskel, hvis der var kollektiv ejendomsret – forstået på den måde, at virksomhederne er ejet af alle de ansatte og overordnet er reguleret af et demokratisk valgt parlament. Det ville betyde, at overskuddet af virksomheden ville blive fordelt mellem alle, der har ydet et stykke arbejde, og ikke blev skummet af dem, som ejer tingene, sådan som det er i dag. Og det ville betyde, at ledelsen af arbejdspladsen kunne være demokratisk valgt. I Enhedslisten vil vi nemlig have, at demokratiet skal ud på arbejdspladser og på uddannelsesinstitutioner, og som fundament for dét skal økonomien selvfølgelig demokratiseres.

En anden ting – som er lidt mindre væsentlig i forhold til grundloven, men dog alligevel – er, at det kunne være spændende at diskutere, om

man kunne få miljøbeskyttelse ind i grundloven, sådan at det f.eks. for de dele af landbruget og industrien, hvor der i dag allerede findes miljørigtige eller økologiske løsninger, skulle sikres i grundloven, at de her metoder blev anvendt.

Det er klart, at det ville kræve en overgangsordning, men det virker stærkt mærkværdigt på mig, at man kan diskutere i denne her sal, hvor stor en dosis pesticider af den ene eller den anden slags man må anvende, når alle ved, at selv en lille dosis af de her pesticider er nok til at forurene drikkevandet. Det er ikke særlig langsigtede løsninger.

Inden for netop miljøområdet skal alles interesser varetages og ikke kun de producerendes, sådan som det er i øjeblikket. De producerende tænker meget kortsigtet og kun med pengepungen, og den samme tendens kan man finde her i salen. Og alles interesse i rent miljø varetages ikke igennem den politiske forbruger. Det betyder ikke, at folk skal opfordres til at stoppe med at købe økologiske varer, men det er et spørgsmål om, at den politiske forbruger som regulerende faktor i vores samfund ville være ensbetydende med indførelse af princippet 1 krone 1 stemme. Og i et demokrati burde flertallet af hoveder vel kunne bestemme, at forurenende produktion ikke skal kunne finde sted, men det er åbenbart et princip, som flertallet af partier herinde synes er forkert.

Enhedslisten vil altså i det hele taget gå en fuldstændig anden vej, end de forenede partier herinde vil, og Enhedslisten er nok et af de mest levende beviser på, at ideologierne ikke er døde, for vi står i reel opposition til de mere eller mindre liberalistiske linjer, som de forenede partier lægger for dagen. Faktisk er et ideologisk parti som Enhedslisten suverænt det parti i Folketinget, som har størst medlemsfremgang, så det er altså ikke helt lykkedes for de forenede partier at lukke for de kritiske røster i samfundet.

Formanden:

Jeg har noteret fire korte bemærkninger. Først hr. Claus Larsen-Jensen, derefter hr. Ole Hækkerup.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg troede faktisk, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil mente Enhedslisten, da hun talte om de forenede partier, men jeg tog altså fejl.